

8280/3/23
REV 3 ADD 1

ACP 25
COAFR 133
COLAC 36
COASI 76
WTO 49
RELEX 452

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
№ док. Ком.:	9752/21 + ADD 1-2
Относно:	Решение на Съвета относно подписването от името на Европейския съюз и временното прилагане на Споразумението за партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и членовете на Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (ОДАКТБ), от друга страна – Изявления

Изявление на Комисията

1. Комисията взема под внимание намерението на Съвета да приеме решение за изменение на предложението на Комисията относно подписването от името на Европейския съюз и временното прилагане на Споразумението за партньорство между Европейския съюз, от една страна, и членовете на Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (ОДАКТБ), от друга страна (СОМ (2021) 312 final), за да се промени естеството на Споразумението за партньорство от споразумение от тип компетентност само на ЕС на „смесено“ споразумение.

2. Комисията признава политическата необходимост Споразумението за партньорство да бъде подписано възможно най-бързо.
3. Въпреки това Комисията поддържа правната си оценка относно естеството на Споразумението за партньорство като от тип компетентност само на ЕС, което не бе оспорено с правни аргументи.
4. Поради това Комисията не приема, че разпоредбите на Споразумението, изброени в новия член 4, са изключени от временното прилагане поради твърдението, че не попадат в компетентността на Съюза. В по-общ план Комисията счита, че Съветът няма правомощия да изменя по същество текста на дадено споразумение, който е приложен към предложение за приемане на решение относно подписването на споразумението. Преговарящият има изключителното правомощие да преговаря по текста на споразумението и да предлага на Съвета неговото подписване.
5. Комисията си запазва правото при необходимост да използва всички правни средства, с които разполага, за да гарантира спазването на разпоредбите на Договорите.

Изявление на Унгария

относно Споразумението за партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и членовете на Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от друга страна

Приемането на Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието (МКНР) и на Пекинската платформа за действие от Четвъртата световна конференция за жените отбелязва наличието на забележителен консенсус. Те поставиха упражняването на човешките права в центъра на развитието и от тяхното приемане насам бяха постигнати важни резултати в областта на здравето, равенството между мъжете и жените и образованието. Тези области са в основата на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, която включва основополагащите принципи на всеобщото зачитане на правата на човека и човешкото достойнство, принципите на правовата държава, правосъдието, равенството и недискриминацията.

Унгария продължава да спазва ангажиментите си в областта на правата на човека, включително защитата и утвърждаването на правата на жените и равенството между мъжете и жените, в съответствие с унгарската конституция и с първичното право, принципите и ценностите на Европейския съюз, както и с ангажиментите и принципите, произтичащи от международното право. Освен това равенството между жените и мъжете е залегнало като основна ценност в Договорите на Европейския съюз, по-специално в член 2 от ДЕС и член 8 от ДФЕС. Като взема предвид горепосоченото и националното си законодателство, Унгария тълкува понятието „пол“ (gender) като препращащо към биологичния пол, а понятието „равенство между половете“ като препращащо към равенството между мъжете и жените.

Унгария е силно ангажирана с изпълнението на Програмата за действие на МКНР и Пекинската платформа за действие, както и на Програмата до 2030 г. и нейните цели за устойчиво развитие, които служат също за основни отправни точки в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и свързаните с това права. Унгария отбелязва, че за понятието „сексуално и репродуктивно здраве и права“ и свързаните с него въпроси като „изчерпателна информация и образование [...] в областта на сексуалното и репродуктивното здраве“ липсва консенсусно правно определение на международно равнище, включително в рамките на Европейския съюз. Освен това темата засяга правни определения, попадащи в обхвата на изключителната компетентност на държавите членки. Следователно Унгария тълкува и утвърждава тези въпроси в контекста на Програмата до 2030 г., Програмата за действие на МКНР и Пекинската декларация и платформа за действие и в съответствие с националното си законодателство. Във връзка с това Унгария отбелязва, че международните технически насоки на ЮНЕСКО относно сексуалното образование, на които се прави позоваване в споразумението, не са приети или одобрени от ЕС или от всички негови държави членки, и следователно по никакъв начин не може да се разглеждат като част от достиженията на правото на ЕС. Унгария изразява съгласието си за подписването и временното прилагане на споразумението с уговорката, че самото позоваване в споразумението на тези международни технически насоки на ЮНЕСКО не променя правното положение в това отношение, не създава прецедент по отношение на бъдещи позовавания в други международни споразумения или документи на ЕС и по никакъв начин не задължава страните с изпълнението на техническите насоки. Освен това, също в общ контекст, Унгария счита, че от приемането на този документ не може да произтече правен прецедент по отношение на тълкуването на понятието за сексуално и репродуктивно здраве и права.

Като се има предвид, че незаконните миграционни потоци са тясно свързани с различни форми на организирана престъпност, които представляват заплаха за всички държави и изискват всеобхватен подход за справяне с миграционните потоци, Унгария поддържа становището, че позоваванията в споразумението за управлението на миграцията трябва да се разбират като ограничаване на смесените миграционни потоци в контекста на член 79, параграф 1 от ДФЕС, т.е. само при пълно зачитане на заложената в него цел за предотвратяване на незаконната имиграция и засилена борба с това явление, както и на правото на държавите членки, предвидено в член 79, параграф 5 от ДФЕС, съгласно който не се засяга правото на държавите членки да определят капацитета за прием на граждани на трети страни. Това не засяга общата политика на Унгария, чиято цел е да пресече незаконната миграция, а не да я управлява.

Що се отнася до направените в споразумението позовавания на безопасна, организирана и законна миграция и Глобалния пакт за безопасна, организирана и законна миграция, Унгария отбелязва, че Глобалният пакт не е приет или одобрен от ЕС или от всички негови държави членки и следователно по никакъв начин не може да се разглежда като част от достиженията на правото на ЕС. Унгария изразява съгласието си с подписването и временното прилагане на споразумението с уговорката, че горните позовавания в споразумението не променят правното положение в това отношение, не създават прецедент по отношение на бъдещи позовавания в други международни споразумения или документи на ЕС и по никакъв начин не задължават страните с изпълнението на Глобалния пакт.

Изявление на Ирландия

Ирландия припомня, че ако страните решат, в рамките на настоящото споразумение, да сключат специални споразумения в областта на свободата, сигурността и правосъдието, които ЕС сключва съгласно част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз, разпоредбите на тези бъдещи специални споразумения няма да са обвързващи спрямо Ирландия, освен ако ЕС, едновременно с Ирландия по отношение на предходните ѝ двустранни отношения, не уведоми Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, че тези споразумения са обвързващи спрямо Ирландия като част от ЕС в съответствие с Протокол № 21 относно позицията на Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз.

Също така всички последващи вътрешни мерки на ЕС, които трябва да бъдат приети за изпълнение на настоящото споразумение по силата на по-рано споменатия дял V, няма да са обвързващи спрямо Ирландия, освен ако тя не е уведомила за желанието си да участва в такива мерки или да ги приеме в съответствие с Протокол № 21.